

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 18 februari 2019

Uw brief van: 7 december 2018
Uw kenmerk: E6/NORCOM/2018/010657
Ons kenmerk: 50.335/III/PN

Betreft: gebruik van talen bij het afleveren van omgevingsvergunningen

Mijnheer de minister,

In zitting van 15 februari 2019 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, in verenigde afdelingen, een klacht ingediend tegen het feit dat bij het afleveren van een omgevingsvergunning in het Nederlandse taalgebied de gemeentelijke overheden verwijzen naar ofwel het koninklijk besluit van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de gebouwen moeten voldoen waarin een aantal Europese normen zijn opgenomen, ofwel rechtstreeks naar Europese normen. Deze Europese normen zijn echter niet beschikbaar in het Nederlands.

De klager verwijst meer specifiek naar de “NBN EN”-normen, zoals “NBN EN 1751”, “NBN EN 1838” en “NBN EN 62305”. Dit zijn Europese normen die zijn omgezet naar Belgische recht en op de website van het Bureau voor Normalisatie (NBN) enkel beschikbaar zijn in het Engels en in het Frans en niet in het Nederlands.

In zijn brief van 26 november 2018 deelde voormalige minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de heer [...], mee:

“Ik heb uw brieven van 2 oktober en 15 november (2018) waarin u verwijst naar het koninklijk besluit van 7 juli 1994 met aandacht gelezen. Dat koninklijk besluit vermeldt inderdaad een aantal normen voor de preventie van brand en ontploffing.

Deze normen worden ontwikkeld en verkocht door NBN, een instelling van openbaar nut onder de voogdij van de Vice-eersteminister en Minister van Werk, Economie en Consumenten.

Aangezien het NBN informatie er beschikking stelt die voor alle burgers bedoeld is, ben ik van mening dat deze informatie ook in het Nederlands moet beschikbaar zijn, zoals de klager vraagt.”

In uw brief van 7 december 2018 deelde u het volgende mee:

“In antwoord op uw brief van 2 oktober kan ik u meedelen dat normalisatie in de eerste plaats een privé-initiatief is. De toepassing van normen is over het algemeen vrijwillig van aard.

Daarom zijn ze slechts beschikbaar in een beperkt aantal taalversies waarover consensus bestaat bij de gebruikers.

Vele overheden, die willen gebruik maken van het bestaan van door de betrokken partijen erkende technische specificaties, verwijzen echter naar normen in hun wetgeving, waardoor deze in sommige gevallen verplicht worden. Dit is waar het probleem van de beschikbaarheid in de nationale talen zich meer bepaald stelt.

Het Koninklijk Besluit van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan gebouwen moeten voldoen, illustreert deze situatie perfect. Het gebruik van sommige normen werd verplicht gesteld terwijl deze niet in het Nederlands beschikbaar waren. Het NBN wordt over dergelijke verplichtingen in regel niet geconsulteerd, noch geïnformeerd.

Deze normen kunnen we indelen in drie categorieën op basis van hun oorsprong: nationaal, Europees en internationaal. Belgische normen zijn beschikbaar in het Nederlands en het Frans, Europese normen in het Engels, Frans en Duits en internationale normen in het Engels, Frans en Russisch. Europese normen worden automatisch omgezet in Belgische normen zonder dat ze in het Nederlands worden vertaald. Elk jaar vertaalt het NBN, de Belgische normalisatie-instelling, een aantal normen. Voor sommige vertalingen wordt samengewerkt met het NEN, het Nederlandse equivalent van het NBN, dat slecht over een beperkt aantal normen in het Nederlands beschikt.

De FOD Economie heeft, voor de vertaling van normen, een prioriteitenlijst opgesteld en overgemaakt aan het NBN. Deze lijst wordt regelmatig geactualiseerd. Het feit dat een norm verplicht wordt gesteld door een wetgeving, is een van de criteria waarmee rekening wordt gehouden bij het opstellen van deze lijst. De FOD Economie vindt het belangrijk dat dergelijke normen in beide landstalen beschikbaar zijn en vraagt dan ook een specifiek deel van subsidie aan het NBN te besteden aan deze vertalingen. Vanaf 2019 gaat het om 40 000 euro per jaar.

Een vertaling van alle normen is echter onrealistisch. Hiervoor zou 10 keer het volledige jaarbudget van het NBN nodig zijn. Bovendien kan een norm om de 5 jaar worden herzien omwille van technische evolutie.

Als alternatief zouden overheden ook een rol kunnen spelen in de vertaling van de normen die ze verplicht hebben gesteld. Hiermee kunnen ze de financiële verantwoordelijkheid nemen voor de opgelegde verplichtingen.”

*
* *

“Normalisatie” wordt in België geregeld door het Titel 1 van Boek VIII Wetboek van economisch recht:

Artikel VIII.1 Normen geven de regels van goed vakmanschap weer die, op het ogenblik dat ze worden aangenomen, gelden voor een bepaald product, een bepaald procedé of een bepaalde dienst.

De naleving van de normen gebeurt op vrijwillige basis, tenzij de naleving ervan is opgelegd door een wettelijke, reglementaire of contractuele bepaling.

Artikel VIII.2 De Staat en alle andere publiekrechtelijke personen kunnen refereren aan de door het Bureau voor Normalisatie gepubliceerde normen door een eenvoudige verwijzing naar de referentie van deze normen.

Artikel VIII.3 Een Bureau voor Normalisatie wordt opgericht, hierna " Bureau " genoemd. Het Bureau is een autonome instelling die rechtspersoonlijkheid bezit en die haar zetel heeft in het administratief arrondissement van Brussel-Hoofdstad. Het Bureau valt onder de toepassing van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Artikel VIII.4 In het kader van het door de minister vastgestelde beleid inzake normalisatie heeft het Bureau als opdrachten :

1° het uitoefenen van een algemene opdracht van inventariseren van zowel de behoeften aan nieuwe normen en technische documenten als het aanbod om deze te realiseren, en evalueren van de nodige financiële middelen;

2° het coördineren van de normalisatiewerkzaamheden en het harmoniseren van de regels waarop de normalisatie moet gebaseerd zijn;

3° het centraliseren, onderzoeken, raadplegen en/of goedkeuren van ontwerpen van normen;

4° het verspreiden van normen en technische documenten;

5° het promoten van de normalisatie en het coördineren van maatregelen bestemd om de toepassing ervan te vergemakkelijken;

6° het beheren van de hem toegewezen middelen die besteed worden aan de ontwikkeling van de wetenschappelijke en technische competenties in de te normaliseren materies;

7° het opstellen van normen, evenals het opvolgen, ontwikkelen en op punt stellen van technische documenten die als nieuwe producten niet het statuut van norm hebben, maar die aan de behoeften van de markt beantwoorden;

8° het vertegenwoordigen van de Belgische belangen in de Europese en internationale instanties voor normalisatie;

9° het oprichten en ontbinden van de normalisatiecommissies;

10° het erkennen of het intrekken van de erkenning van de sectorale normalisatieoperatoren volgens de nadere regelen door de Koning bepaald in een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad;

11° het uitvoeren van taken in verband met de normalisatie en de certificatie die hem door de Koning toevertrouwd werden in een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

*

* *

Als instelling van openbaar nut valt het NBN onder het toepassingsgebied van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid SWT dient zij de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks richt aan het publiek, te stellen in het Nederlands en het Frans. Deze dienen eveneens in het Duits aan het Duitssprekend publiek ter beschikking te worden gesteld.

Alle normen die worden verspreid en gepubliceerd door het NBN, dienen te zijn opgesteld in het Nederlands, het Frans en het Duits. Dit geldt eveneens voor de Europese normen die op basis van Europese regels moeten worden omgezet door de nationale normalisatie-instellingen door middel van de registratie van de integrale tekst.

Het feit dat de toepassing van deze normen over het algemeen vrijwillig van aard is, doet geen afbreuk aan deze verplichting. De verspreiding ervan blijft immers berusten bij een instelling van openbaar nut die deze opdracht heeft gekregen van de wetgever.

De VCT oordeelt dat het NBN de SWT schendt door de publiceren van normen die niet in het Nederlands beschikbaar zijn.

*
* *

Overeenkomstig artikel 56, § 1, eerste lid SWT dienen de koninklijke en ministeriële besluiten volledig te worden gesteld in het Nederlands en het Frans. Artikel 56, § 2, laatste lid SWT stelt verder dat de Duitse vertaling van de koninklijke en ministeriële besluiten afkomstig van de federale overheid wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt binnen een redelijke termijn na de bekendmaking ervan in het Nederlands en in het Frans.

Bij het opstellen van de koninklijke besluiten dient er over te worden gewaakt dat de na te leven normen naar waar in de koninklijke besluiten wordt verwezen, gesteld zijn in de vereiste talen. Indien dit niet het geval is, kan er in de koninklijke besluiten niet worden verwezen naar deze normen.

De VCT oordeelt dat het koninklijk besluit van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de gebouwen moeten voldoen de SWT schendt door te verwijzen naar Europese normen die niet beschikbaar zijn in het Nederlands.

*
* *

Gemeentelijke overheden die gevestigd zijn in het homogeen Nederlands taalgebied, dienen hun omgevingsvergunningen uitsluitend op te stellen in het Nederlands met in begrip van mogelijke normen naar waar in deze omgevingsvergunning wordt verwezen.

Bij het opstellen van de omgevingsvergunningen dient er over te worden gewaakt dat de normen naar waar in de omgevingsvergunningen wordt verwezen, gesteld zijn in de vereiste talen. Indien dit niet het geval is, kan er in de omgevingsvergunningen niet worden verwezen naar deze normen.

De VCT oordeelt dat het verwijzen naar Europese normen die niet beschikbaar zijn in het Nederlands, door gemeentelijke overheden in omgevingsvergunningen strijdig is met de SWT.

*
* *

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd naar de klager, naar de minister van Binnenlandse Zaken en naar de Vlaams minister van Omgeving.

Hoogachtend,

De Voorzitter,